

όπου ἡ νέα ἡγάπησε τυχοδιώκτην τινά, μετὰ τοῦ ὁποίου ἔφυγε, διότι ὁ πατήρ της δὲν συγκατετίθετο εἰς τὸν γάμον τοῦτον.

— Ὁ πατήρ της θὰ εἶχεν ἐννοήσει τὸν θλιον αὐτόν.

— Βεβαίως, διότι ὁ τυχοδιώκτης ἀφικόμενος εἰς Μιλάνον ἐγένετο ἀφαντος μὲ ὅλον τὸν χρυσὸν καὶ τοὺς ἀδάμαντας τοὺς ὁποίους εἶχε κατορθώσει νὰ κλέψῃ. Λέγουσι δὲ ὅτι ὁ τυχοδιώκτης αὐτὸς ἦτο νυμφευμένος εἰς Νεάπολιν, καὶ ὅτι εἶχε καταδικασθεὶ εἰς θάνατον ἐν Παδούῃ. Ἡ δικαιοσύνη τὸν ἀνεζήτησε.

— Καὶ ὁ κύριος Ροβέρτος ;

— Ὁ κύριος Ροβέρτος ἀπέθανεν ἐκ θλίψεως, τὸ συμβῆν ὅμως τοῦτο δὲν ἔκαμε καὶ μεγάλην ἐντύπωσιν, διότι ὁ κύριος Ροβέρτος ἦτο ἀνθρώπος παραδόξων ἰδεῶν, μεταξύ δὲ ἄλλων ἀνοησιῶν, ἐσκόπευε διὰ τὴν θυγατέρα του τὴν γελοιοδεστέραν ἀποκατάστασιν. Πιστεύεις ὅτι ἤθελε νὰ τὴν νυμφεύσῃ μὲ ἓνα τυφλόν ;

— Τὴν δυστυχῆ !

— Ὅχι τόσο δυστυχῆ, ἀγαπητέ μου ! μόνον ἡ ὑπόληψις αὐτῆς εἶνε ὀλίγον κακῆ, τῆ ἀληθείᾳ ἄλλὰ τοῦτο εἶνε ἡ συνέπεια τοῦ σφάλματος τῶν δυστυχῶν αὐτῶν πλασματῶν. Καὶ ὅμως ἡ ὑπόληψις μόνον εἰς τοὺς πτωχοὺς χρησιμεύει ...

— Ἀληθῶς !

— Παρατήρησον λοιπόν ! Ἄ φίλε μου ! ἔχει τις πολλὰ προνόμια ὅταν ἔχει διακοσιῶν χιλιάδων φράγκων εἰσόδημα καὶ ὀφθαλμοὺς ὡς ἐκεῖνος ἐκεῖ !

— Ὄφθαλμοὺς ! ὀφθαλμοὺς ! κατὰρ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν της ! ἐκεῖνοι τὴν κατέστησαν δυστυχῆ ! ἐκεῖνοι κατέριψαν αὐτὴν εἰς τὴν ἀβύσσον !

Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ὑπάρχει ὕψι τρομερᾶς σκληρότητος. Θέλω οἱ προξενήσαντες εἰς τοὺς ἄλλους σπαραγμοὺς καὶ θλίψεις, νὰ ὑποφέρωσι καὶ οὗτοι διὰ μιᾶς πάντα ταῦτα. Καὶ θέλω ἡ ποινή των αὐτῆ νὰ ᾖ τρομερά, βαθεῖα, σπαρακτικῆ καὶ ἀκαταγώνιστος· θέλω νὰ ἐπικαθῆται τῆς ψυχῆς ὡς σιδηρὸς πεπυρακτωμένος· θέλω νὰ εἰσδῇ εἰς τὸν μυελὸν τῶν ὀστέων ὡς μάλυθος ἀναλελυμένος καὶ νὰ περιβάλληται πάντα τὰ ὄργανα τῆς ζωῆς ὡς ὁ θανατηφόρος τοῦ κενταύρου χιτῶν. Θέλω ὅμως νὰ διαρκῆ ὀλίγον καὶ νὰ καταλήγῃ ὡς ὄνειρον.

Παρετήρουν τὴν Εὐλαλίαν διὰ βλέμματος, ὅπερ προξενεῖ τρόμον εἰς τὰς γυναῖκας, ὅποταν δὲν κολακεύῃ αὐτάς. — Ἄγνοῶ πόθεν ἔμαθον τὸ βλέμμα τοῦτο. — Ἐκείνη ἠγέρθη καὶ ἔστη πρὸ ἐμοῦ ἀκίνητος, σχεδὸν τετρομασμένη.

— Ἐπλησίασα βραδέως. — Καὶ ὁ Γερβάσιος ! τῆ εἶπον ...

— Τίς ;

— Ὁ Γερβάσιος !

— Ἄ ! ὁ Γερβάσιος ! ὑπέλαβε καλύπτουσα τοὺς ὀφθαλμοὺς διὰ τῶν χειρῶν αὐτῆς.

Ἡ παράδοξος ἐκείνη σκηνὴ ἠδύνατο νὰ ἐκπλήξῃ καὶ τὴν εὐθαρστοτέραν ψυχὴν. Ἡ

παρουσία μου ἐκεῖ ἐπέιχε τόπον μετανοίας ἢ τύψεως.

— Ἄ ! Ὁ Γερβάσιος ! ὑπέλαβον παράφορος καὶ συλλαβὼν αὐτὴν ἐκ τοῦ βραχίονος. Ναι, ὁ Γερβάσιος, τί τὸν ἔκαμες ;

Ἡ Εὐλαλία ἔπεσε χαμαὶ ... ἔκατο δὲν ἔμαθον τί ἀπέγινεν.

Ἐπέστρεψα εἰς Σαβοῖαν διὰ τοῦ ὄρου ὁ Ἅγιος Βερνάρδος. Διέσχισα τὴν Μαύρην Κεφαλήν. Ἐπανεῖδον τὴν κοιλάδα.

Ἦτο ἡ αὐτὴ ὥρα, ἡ αὐτὴ θέσις, ὁ αὐτὸς βράχος. Μόνον ὁ Γερβάσιος δὲν ἦτο ἐκεῖ.

Ὁ ἥλιος τὰ πάντα ἐθέρμαινε, τὰ ἴα ἐξέπεμπον τὸ ἄρωμα αὐτῶν, καὶ τὰ ρόδα τῶν Ἄλπεων ἀντέθαλλον.

Ἄλλ' ὁ Γερβάσιος δὲν ἦτο ἐκεῖ.

Ἐπλησίασα εἰς τὴν θέσιν, εἰς ἣν συνήθως ἐκάθητο. Εἶχε λησμονήσει ἐκεῖ τὴν μακρὰν ἐξ ἀρουφύλλου ράβδον του, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἦτο προσδεδεμένη πράσινοις ταινίαι φέρουσα γράμματα ἀνακοίως τετυπωμένα. Τοῦτο μὲ ἐνέπλησεν ἀνησυχίας.

Ἐφώνησα μεγαλοφῶνως τὸν Γερβάσιον· — φωνὴ τις ἀπεκρίνατο· Γερβάσιε ! ἐνόμισα ὅτι ἦτο ἡ ἡχώ.

Ἐστράφη πρὸς τὸ μέρος τοῦτο καὶ εἶδον τὴν Μαργαρίταν κρατοῦσαν κῦνα δεδεμένον. Ἀμφότεροι ἔστησαν. Ἀνεγνώρισα τὸν Πύκ, ἐκεῖνος ὅμως δὲν ἐφάνη ἀναγνωρίζων με. Ἐκτακτὸν τι συνετάρασαν αὐτόν· ὡσφραίνετο τὸν ἀνεμον, ἐκράτει τὰ ὦτα ἀνυψωμένα, τοὺς δὲ πόδας τεταμμένους καὶ ἦτο ἔτοιμος νὰ τρέξῃ.

— Ἀλλοίμονον ! κύριε, μοι εἶπεν ἡ Μαργαρίτα, μήπως εἶδετε τὸν Γερβάσιον ;

— Τὸν Γερβάσιον ; ἀπεκρινάμην. Ποῦ εἶνε ;

Ὁ Πύκ ἀκούσας τὴν φωνὴν μου ἐστράφη ὅπως μὲ παρατήρησῃ, μὲ ἐπλησίασε, ἔλειψε τὴν χεῖρά μου καὶ κατόπιν ἔλαβε πάλιν τὴν προτέραν αὐτοῦ στάσιν.

— Κύριε, μοι εἶπεν ἡ Μαργαρίτα, τώρα σὰς ἐνθυμήθην. Εἰσθε σεῖς, ὅστις τοῦ ἐδώκατε τὸν σκύλον αὐτὸν πρὸς παρηγορίαν του... Μετὰ ὀκτῶ ἡμέρας ἐτυφλώθη καὶ αὐτὸς ὅπως ὁ κύριός του ... εἶνε τυφλὸς τώρα.

Ἀνύψωσα τὰς τρίχας τοῦ μετώπου τοῦ Πύκ· ἦτο τυφλός. Ὁ Πύκ ἀπέστρεψε τὴν κεφαλὴν, ἔλειψε πάλιν τὴν χεῖρά μου, καὶ κατόπιν ἐγρύλισεν.

— Δι' αὐτό, ἐξηκολούθησεν ἡ Μαργαρίτα, ὁ Γερβάσιος δὲν τὸν ἔλαβε χθὲς μαζί του.

— Χθὲς, Μαργαρίτα ! ὁ Γερβάσιος δὲν ἐπέστρεψεν ἀπὸ χθὲς !

— Ἄ ! κύριε, εἶνε πρᾶγμα ἀκατανόητον καὶ οὐδεὶς τὸ ἐννοεῖ. Τὴν κυριακὴν συνέβη ἐδῶ μεγάλη θύελλα, ἔφθασε δὲ κύριός τις, ὀρρίζομαι ὅτι θὰ ἦτο Ἄγγλος, ὁ λόρδος, ὁ ὁποῖος ἐφόρει πῖλον ἀχύρινον μὲ πολλὰς ἐπάνω ταινίας, καὶ εἰς τὰς χεῖράς του ἐκράτει ράβδον διὰ τοὺς πάγους... ἀλλὰ ὅλος βρεγμένος !

— Τί σχῆσιν ἔχει αὐτό ;

— Ἐνῶ ἐγὼ ὑπῆγα νὰ φέρω ξύλα καὶ

ἀνάψω τὸ πῦρ, ὁ κύριος Ρομπερβίλ ἔμεινε μόνος μὲ τὸν Γερβάσιον.

— Ὁ κύριος Ρομπερβίλ ! ...

— Αὐτὸ εἶνε τὸ ὄνομά του· δὲν γνωρίζω τί εἶπεν εἰς τὸν Γερβάσιον καὶ ἦτο χθὲς τόσο λυπημένος ! Καὶ ὅμως εἶχε τόσο βίαν, νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν πεδιάδα, τὴν βίαν, ὥστε μόνον ἔλαβα καιρὸν νὰ ρίψω εἰς τοὺς ὤμους του τὸν μανδύαν του, διότι, σὰς εἶπον, εἶχε πολὺ βρέξει καὶ ἔκαμνε ψύχος καὶ ὑγρασίαν. «Μητέρα, μοι εἶπεν ὅταν ἐξήλθομεν, κράτησε σὲ παρακαλῶ τὸν Πύκ· ἡ ζωηρότης του μοῦ εἶνε ὀχληρά, ἔπειτα ἂν μοῦ φύγῃ ἐκ τῆς χειρὸς τὸ σχοινίον διὰ τοῦ ὁποίου τὸν κρατῶ, δὲν θὰ δυνηθῶ νὰ τὸν εὔρω πλέον, οὔτε αὐτὸς νὰ εὔρῃ ἐμέ». Ἐφερα λοιπὸν τὸν Γερβάσιον ἐδῶ καὶ ὅταν ἐπέστρεψα νὰ τὸν φέρω ἀπ' ἐδῶ εἰς τὴν καλύβην, δὲν τὸν εὔρον.

— Γερβάσιε ! ἀνέκραξα, καλέ μου Γερβάσιε !

— Γερβάσιε ! υἱέ μου Γερβάσιε, ἀνέκραξεν ἡ ταλαίπωρος γυνή.

Ὁ δὲ Πύκ ἔδρακε τὸ σχοινίον του καὶ ἐπήδα ἀνυπομόνως περὶξ ἡμῶν.

— Ἄν ἀφίνατε τὸν Πύκ, ἴσως ἐπανεύρισκε τὸν Γερβάσιον.

Τὸ σχοινίον του, καὶ ἀγνοῶ ἂν εἶχον σκεφθεὶ τὸ μέσον τοῦτο, εὔρεθη κεκομμένον.

Μόλις ἔσχον τὸν χρόνον ὅπως παρατηρήσω. Ὁ Πύκ ὄρμησεν, ἐποίησε τέσσαρα πηδήματα, ἤκουσα δὲ ἐν τῷ βαράθρῳ τοῦ Ἀρβέυρον τὸν δούπον σώματος πίπτοντος.

— Πύκ ! Πύκ !

Ἐσπευσα πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἀλλ' ὁ μικρὸς κύων εἶχε γίνε ἀφαντος, καὶ μόνον, εἶδον κυνοῦν μανδύαν ἐπιπλέοντα τῆς ἀβύσσου, ἣτις συνεστρέφετο....

I. Δ. Ζ.

ΤΕΛΟΣ

Εἰς τὸ Γραφεῖον

Τῶν ἐκλεκτῶν μυθιστορημάτων

πῶλονται τὰ ἐξῆς βιβλία :

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν].

«Τὰ Δράματα τῶν Παρισίων», μυθιστορία Ponson-De-Terrail, τόμοι ὀγκῶδεις 3 Δρ. 6 (7)

«Αἱ Φύλακες τοῦ Θεσαυροῦ», μυθιστορία Ἐμμ. Γονζαλὲς... Δρ. 1,50 (1,70)

«Αἱ Νύκτες τοῦ Βουλευθάρτου», μυθιστορία Pierre Zaccone (τόμοι δύο) ... Δρ. 3 (3,30)

«Αἱ Κατακόμβαι τῆς Ἰούλλης», μυθιστορία H. Emille Chevalier ... Δρ. 1,50 (1,70)

«Ὁ Γιὸς τοῦ Μοντεχρήστου», μυθιστορία ἐκ τοῦ γαλλικοῦ μεταφρασθεῖσα (τόμ. 4) Δρ. 7 (7,50)

«Ὁ Διάβολο - Σίμων, μυθιστορία Ponson-De-Terrail ... Δρ. 1,50 (1,70)

«Αἱ Ἐχθραὶ Μητέρας», μυθιστορία Catulle Mendès ... Δρ. 1,50 (1,70)

«Τὰ Ἐκατομύρια τοῦ κ. Ἰωραμίνα», μυθιστορία Αἰμιλίου Ρισβούργ (τόμ. 2) Δρ. 7 (7,50)

«Αἱ Νύκτες τῆς Χρυσῆς Οἰκίας», μυθιστορία Pouson - De - Terrail ... Δρ. 1,50 (1,70)

«Ὁ Πύργος τῶν Φασμάτων», μυθιστορία Ξαβιέ - Δὲ - Μοντεπὲν ... Δρ. 1,50 (1,70)